

пытвашь и да издирвашь чуждытѣ
работы, и кога чете или пише нѣкойси
нѣщо, което не е за твоя работа, не
е подобно да надничашь или да пы-
ташь що е и какво е.

41. Яко ли нѣкога са прочита нѣ-
що явно предъ много человекъ, мно-
го безочливо и безсрамливо дѣло е
предъ да тѣхъ попытатъ да казвашь
къковъ умъ имашь за него, и, или да
го похвалашь, или да го укоравашь.

42. Да не си страшенъ въ лицето
и грозанъ, или като подплашенъ, и
да не глѣдатъ очитѣ ти люто и смѣ-
щенно, ами колкото е възможно глѣ-
дай да имашь единъ поглѣдъ тихъ и
кроткъ, и размѣсенъ съ една почтен-
на сладость.